

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/11/2015
Identifikačné číslo spisu: 6614010249
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6614010249.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. marca 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému I. G. v konaní o povolení obnovy konania, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2014, sp. zn. 4 Tos 48/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného I. G. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec uznesením z 19. júna 2014, sp. zn. 2 Nt 9/2014 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh obvineného I. G. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 165/2005 v spojení v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To 202/2006, nakoľko neboli zistené dôvody obnovy v zmysle § 394 Tr. por.

Na základe sťažnosti obvineného proti tomuto rozhodnutiu, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. júla 2014, sp. zn. 4 Tos 48/2014 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený dovolanie z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. s tým, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ argumentoval, že súd pri ukladaní úhrnného trestu použil § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a uložil mu trest v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby. Aplikovaním asperačnej zásady došlo k bezdôvodnému zvýšeniu trestu, čo je v rozpore s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011. Krajský súd zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, keď neodôvodnil, prečo návrhu na povolenie obnovy konania nevyhovet. Obvinený vyjadril názor, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a

právnej istoty, preto v prípade zjavného porušenia práv dovolateľa, nemožno dovolanie odmietnuť len z dôvodu, že uznesenie krajského súdu nie je explicitne uvedené v ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť, že uznesením krajského súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 2 ods. 10, 12, 119 ods. 2, 168 ods. 1, 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por., §§ 235 ods. 2, 35 ods. 2, 9 ods. 2, 221 ods. 1, 235 ods. 1, 2 písm. b/, c/, e/, 248 ods. 1, 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, zrušiť uznesenia okresného súdu a krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a vec prikázať Okresnému súdu Lučenec na prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor uviedol, že neboli splnené podmienky na vyhoviecie návrhu. Súdny nižšieho stupňa postupovali v súlade so zákonom. Asperačná zásada podľa § 35 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 nie je totožná s ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006. Navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože nie sú dané dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal všetky obsahové a formálne náležitosti dovolania. Dovolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom, prostredníctvom obhajcu, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§§ 369 ods. 2 písm. b/, 373 ods. 1, 370 ods. 1, 3 Tr. por.); avšak dovolaním obvineného I. G. je napádané rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým súd rozhodol o sťažnosti obvineného I. G. proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania. Proti takémuto druhu rozhodnutia však dovolanie nie je prípustné.

Nepřípustnosť dovolania vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 262/2011 Z. z., ktorým sa doplnil Trestný poriadok. Uvedená novela rozšírila dôvody odmietnutia dovolania na neverejnom zasadnutí v zmysle ustanovenia § 382 o písm. f/, pričom dôvodová správa výslovne ako príklad odmietnutia z dôvodu nepřípustnosti dovolania uvádza dovolanie podané proti rozhodnutiu o obnove konania.

V tejto súvislosti dovolací súd nad rámec rozhodnutia, k uplatneným námietkam obvineného o vysporiadaní sa s prípustnosťou dovolania, konštatuje, že dovolací súd nie je oprávneným subjektom na prelomenie legislatívnej úpravy nepřípustnosti dovolania proti obnove konania.

Najvyšší súd preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.